

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!



Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Het theekransje met de monsters

Er was eens een klein meisje genaamd Mia. Ze was een dapper kind, maar ze had één angst die haar 's nachts wakker hield: monsters onder het bed.

Elke avond voordat ze naar bed ging, controleerde en dubbelcheckte ze of de monsters er niet waren. Ze gluurde onder het bed en vroeg haar ouders om ernaar te kijken. Maar ondanks hun geruststelling dat er geen monsters waren, kon Mia het gevoel niet van zich afzetten dat ze net uit het zicht op de loer lagen.

Mia's ouders probeerden alles wat ze konden bedenken om haar te helpen haar angst te overwinnen. Ze lazen haar verhalen over dappere ridders en machtige prinsessen, ze lieten haar slapen met de lichten aan en ze kochten zelfs een nachtlampje voor haar in de vorm van haar favoriete teddybeer. Maar niets leek te werken.

Op een dag kreeg Mia's moeder een idee. Ze dacht dat als Mia de monsters kon ontmoeten en zien dat ze toch niet zo eng waren, ze misschien haar angst zou kunnen overwinnen.

Dus die avond organiseerde haar moeder een theekransje onder het bed voor de monsters, en Mia was nieuwsgierig en deed mee. Tot haar verbazing zag

ze, toen ze onder het bed keek, dat er inderdaad monsters waren, maar ze waren vriendelijk en aardig. Mia vroeg hen waarom ze haar uit slaap hielden en de monsters legden uit: "We maken deze krakende geluiden en schaduwen om je te helpen in slaap te vallen, omdat we verantwoordelijk zijn voor bedtijdprestaties en om jullie kinderen te helpen een goede nachtrust te hebben", zei de monsterleider.

Mia was verbaasd. Zo had ze er nog nooit over nagedacht. Ze realiseerde zich dat ze zo gefocust was op bang zijn voor de monsters dat ze er niet bij stilstond dat ze misschien een ander perspectief hadden.

De monsters, die zagen dat Mia niet langer bang was, boden aan haar hun nachtelijke optreden te laten zien en ze stemde toe. Ze zongen een krakend slaapliedje voor haar en deden een schimmige dans. Het was zo mooi en magisch dat ze meteen in slaap viel.

Mia was nooit meer bang voor monsters onder het bed. Ze ging zelfs met een glimlach op haar gezicht naar bed, wetende dat ze nieuwe vrienden had gemaakt en hun doel begreep. Ze sliep de hele nacht door en haar ouders waren dankbaar dat ze niet meer wakker werd met nachtmerries.

